

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

navrhovatele: J. V., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Oldřichem Nejdlem
sídlem Valentinská 56/11, 110 00 Praha 1

proti

odpůrci: Magistrát města Teplice
sídlem náměstí Svobody 2/2, 415 01 Teplice

o návrhu na vyslovení nicotnosti či zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích na náměstí Svobody v Teplicích (u kašny), navenek deklarovaná dopravní značkou B1 – Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou E 13 s textem "Mimo vozidel s povolením MgM Teplice",

takto:

- I. Opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích na náměstí Svobody v Teplicích (u kašny), navenek deklarovaná dopravní značkou B1 – Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou E 13 s textem "Mimo vozidel s povolením MgM Teplice", **se zrušuje, uplynutím 3 měsíců** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení **ve výši 5 000 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce vedenou pod sp. zn. 178 A 6/2025 kromě zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 3. 2. 2025, č. j. KUUK/011833/2025/DS/Pan, domáhal v rámci incidenčního přezkumu zrušení souvisejícího *opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na náměstí Svobody v Teplicích (u kašny), navenek deklarovaná dopravní značkou B1 – Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou E 13 s textem "Mimo vozidel s povolením MgM Teplice"* (dále též jen „OOP“). Usnesením ze dne 3. 4. 2025, č. j. 178 A 6/2025-8, soud návrh navrhovatele na zrušení opatření obecné povahy, vyloučil k samostatnému řízení vedenému pod sp. zn. 40 A 2/2025.
2. Současně se navrhovatel domáhal náhrady nákladů řízení.

Návrh

3. Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že byl postižen výše uvedeným rozhodnutím krajského úřadu ve spojení s rozhodnutím odpůrce ze dne 9. 10. 2024, č. j. MgMT/118953/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), neboť byl uznán vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v tom, že dne 17. 4. 2024 v 16:35 hodin jako řidič nákladního motorového vozidla tovární značky Ford, modelu Transit, registrační značky X, v Teplicích na náměstí Svobody (u kašny) stál s vozidlem v místě, do něhož byl vjezd všem druhům vozidel zakázán dopravní značkou č. B 1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“ s dodatkovou tabulkou č. E 13 s textem „Mimo vozidel s povolením MgM Teplice“, a za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč spolu s povinností nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.
4. Navrhovatel poukázal na to, že nebylo vyhověno jeho žádosti o zpřístupnění podkladového OOP, na jehož základě mělo dojít k umístění předmětných dopravních značek s odůvodněním, že stanovení dopravního značení (OOP) má skartační lhůtu, která již uplynula, tudíž dokumentace, na jejímž základě byly dopravní značky umístěny, byla již skartována. Navrhovatel má za to, že pokud OOP, na jehož základě došlo k umístění dopravních značek, neexistuje, je třeba rozhodnout o vyslovení jeho nicotnosti, event. o jeho zrušení, a to zejména pro jeho nepřezkoumatelnost.

Vyjádření odpůrce

5. Odpůrce k výzvě soudu k předložení podkladového OOP uvedl, že provedl šetření ve své spisové službě a v dalších dostupných evidencích, avšak s negativním výsledkem. Měl za pravděpodobné, že podkladové OOP bylo v souladu se zákonem o archivnictví a spisové službě a příslušným spisovým a skartačním plánem po uplynutí skartační lhůty „řádně“ skartováno. Konstatoval, že požadovanou dokumentaci nemá k dispozici.
6. Dále odpůrce předložil stanovisko příslušného orgánu samosprávy – statutárního města Teplice – jakožto vlastníka komunikace, na níž je dopravní označení umístěno. Podle něho je osazení svislého dopravního značení B1 důležitým faktorem ke zvýšení bezpečnosti všech účastníků provozu, zejména chodců, a zajištění klidového charakteru prostoru, který je využíván zejména k pěším aktivitám, odpočinku a kulturním akcím, což znamená, že potřeba této místní úpravy provozu nadále trvá. Předmětné dopravní značení je prostředkem k omezení dopravy a neoprávněného vjezdu vozidel a zajišťuje, že do prostoru budou vjíždět pouze vozidla s platným povolením. Statutární město Teplice dodalo, že předmětné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dopravní označení přispívá rovněž k ochraně historické a architektonicky hodnotné části města, kde je provoz vozidel nežádoucí z hlediska opotřebení povrchů, vibrací či estetického hlediska.

Posouzení věci soudem

7. O návrhu soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť navrhovatel s tím výslovně souhlasil a odpůrce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že v daném případě nebylo zjištěno, kdy bylo OOP vydáno. Není tedy zřejmé, zda došlo k předmětné místní úpravě provozu do 1. 4. 2008, tedy před zrušením § 129 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“), z něhož plynulo, že se na proces tohoto ustanovení nevztahoval správní řád. Nicméně, i v případě, že by ke stanovení uvedené místní úpravy provozu došlo ještě před 1. 4. 2008, je soud oprávněn takový akt přezkoumat jako opatření obecné povahy, a to podle kritérií vycházejících z § 101d odst. 1 a 2 s. ř. s. (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100.)
9. Napadené opatření obecné povahy tedy soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s.
10. Navrhovatel se v rámci správní žaloby, kterou napadal rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice ze dne 9. 10. 2024, č. j. MgMT/118953/2024, kterým byl navrhovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) silničního zákona, domáhal rovněž zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích na náměstí Svobody v Teplicích (u kašny), navenek deklarovaná dopravní značkou B1 – Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou E 13 s textem "Mimo vozidel s povolením MgM Teplice". Přestupku řidiče vozidla se navrhovatel dopustil tím, že dne 17. 4. 2024 v 16:35 hodin stál s motorovým vozidlem tovární značky Ford, modelu Transit, registrační značky X, v Teplicích na náměstí Svobody (u kašny), tedy v místě, kam uvedená úprava provozu na pozemních komunikacích vjezd motorovým vozidlům (s výjimkou) zakazovala.
11. Žaloba proti správnímu rozhodnutí obsahující návrh na zrušení opatření obecné povahy byla v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. podána v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě od oznámení žalobou napadeného rozhodnutí navrhovateli.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. V § 101a odst. 1 s. ř. s. je uvedeno, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem (tzv. incidenční přezkum). V § 101b odst. 1 s. ř. s. je stanoveno, že návrh lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout, a to ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nahrazující rozhodnutí.
13. Otázkou běhu lhůty pro podání tzv. incidenčního návrhu na přezkum opatření obecné povahy se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36. Rozšířený senát uzavřel, že „soudní řád správní rozlišuje dva typy návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí. Prvním typem návrhu je návrh na soudní přezkum opatření obecné povahy, který může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen, a to ve lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Druhým typem je návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito; tento návrh je třeba podat společně se žalobou proti rozhodnutí, nečinnosti nebo zásahu, tj. ve lhůtě pro společně podávanou žalobu, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s.“ Tento závěr Nejvyššího správního soudu platí i po nabytí účinnosti zákona č. 225/2017 Sb., což vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 8 As 63/2019-40, publikovaném pod č. 3950/2020 Sb. NSS.
14. S ohledem na výše uvedené je tedy nutno konstatovat, že návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy v daném případě byl podán včasně.
15. Dále se soud zabýval otázkou aktivní procesní legitimace navrhovatele. Otázkou aktivní procesní legitimace pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120. V tomto rozhodnutí je uvedeno: „Aktivní procesní legitimace návrhu zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je (vedle splnění dalších podmínek, zejména toho, aby návrh měl obecné náležitosti předepsané zákonem) závislá na splnění zvláštních procesních podmínek tohoto návrhu definovaných zejména v § 101a odst. 1 s. ř. s., především ve větě první tohoto ustanovení, podle níž „návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen“. Přípustný je tedy ten návrh, který tvrdí zkrácení navrhovatele na jeho právech příslušným opatřením obecné povahy. Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena.“ Splnění podmínek aktivní procesní legitimace tedy bude dáno, bude-li navrhovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit dotčení své právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. Dále Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí konstatoval: „Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá. Pravdivost tvrzení je však naopak zásadní pro posouzení důvodnosti návrhu - to se však již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování přípustnosti.“

16. Navrhovatel ve svém návrhu tvrdil, že byl postižen pro porušení neexistující právní povinnosti, neboť povinnost, kterou měl navrhovatel jako řidič provozovaného vozidla porušit, neměla hmotněprávní základ, když opatření obecné povahy, na základě kterého byla předmětná dopravní značka umístěna, (již) neexistuje a nelze je přezkoumat. Dle názoru soudu tímto tvrzením navrhovatel splnil požadavek pro naplnění podmínek aktivní procesní legitimace, neboť toto dotčení na právech navrhovatele je logické a myslitelné.
17. S ohledem na výše uvedené tedy dospěl soud k závěru, že navrhovateli v daném případě svědčí aktivní procesní legitimace, neboť tvrdil dostatečně logické a myslitelné dotčení svých práv, a přistoupil tedy k meritornímu přezkumu předmětného návrhu.
18. V rámci meritorního přezkumu se soud primárně zabýval právě otázkou, zda opatřením obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích na náměstí Svobody v Teplicích (u kašny), navenek deklarovaná dopravní značkou B1 s dodatkovou tabulkou E 13, došlo k zásahu do práv navrhovatele. Navrhovatel byl rozhodnutím Magistrátu města Teplice ze dne 9. 10. 2024, č. j. MgMT/130470/2024, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) silničního zákona, a podle § 125c odst. 5 písm. d) silničního zákona ve spojení s § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „přestupkový zákon“) mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Přestupku se měl navrhovatel dopustit tím, že porušil zákaz stanovený dopravní značkou a bez povolení Magistrátu města Teplice vjel na komunikaci, na níž byl upraven provoz přezkoumávaným opatřením obecné povahy. S ohledem na tuto skutečnost dospěl soud k závěru, že v daném případě dochází předmětným OOP k zásahu do práv navrhovatele.
19. Soud řešil, zda se může v daném případě zabývat námitkou navrhovatele spočívající v nedostatku odůvodnění opatření obecné povahy, na základě kterého byla předmětná místní úprava provozu stanovena. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2023, č. j. 10 As 263/2022-32, konstatoval, že *„nepodal-li navrhovatel během procesu přijímání opatření námitky ani připomínky, nemůže se soud vůbec zabývat posouzením přiměřenosti přijatého řešení [usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010–116, č. 2215/2011 Sb. NSS, Moravany, body 25 až 32, dále např. rozsudky ze dne 18. 4. 2019, č. j. 9 As 65/2019–29, Žitenice, bod 18, či ze dne 29. 1. 2020, č. j. 1 As 177/2019–23, Zvole, bod 27, všechny s citací početné starší judikatury; tyto právní závěry potvrdil i Ústavní soud – např. náleze ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12 (N 211/71 SbNU 483), Jesenice, body 14 až 16]“*. Dle citovaného rozsudku totéž platí i na incidenční přezkum opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna dopravní značka.
20. Námitka navrhovatele spočívající v nedostatku odůvodnění opatření obecné povahy se však netýká přiměřenosti přijatého řešení, ale vztahuje se k samotné zákonnosti opatření obecné povahy, které v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu musí obsahovat odůvodnění. Vzhledem ke skutečnosti, že námitka navrhovatele se týká zákonnosti opatření obecné povahy a nikoli jeho proporcionality, dospěl soud k závěru, že se touto námitkou musí zabývat i přesto, že navrhovatel nebyl aktivní v procesu přijímání předmětného opatření obecné povahy.
21. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu). Nedostatek důvodů opatření obecné povahy způsobuje jeho

nepřezkoumatelnost. „Je-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda byly tyto podmínky splněny“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136). Pro posouzení opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna dopravní značka, a naplnění požadavků na jeho odůvodnění je podstatné splnění zákonem stanovených podmínek obsažených v § 78 odst. 2 silničního zákona, dle kterého platí, že dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil, že smysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný nebo šikanózní, ale naopak musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS). Řádné odůvodnění je tedy podstatnou náležitostí opatření obecné povahy.

22. Z písemného vyjádření odpůrce je zřejmé, že podklady k opatření obecné povahy, na základě kterých byla umístěna předmětná dopravní značka B1 s dodatkovou tabulkou E13, existovaly, ale byly již po uplynutí skartační lhůty skartovány. Odkázal přitom na zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě. Přitom právě podle tohoto zákona ve spojení s vyhláškou č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, je každý veřejnoprávní původce dokumentů povinen opatřovat dokumenty evidované ve spisové službě skartačními znaky a skartačními lhůtami. Skartační lhůta stanovuje dobu, po kterou musí dokument být uložen ze správních, právních či zákonných důvodů ve spisovně. Skartační lhůta začíná plynout 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž nastala spouštěcí událost. Stanovení skartační lhůty patří ke složitým činnostem původce dokumentů. Jen u určitých dokumentů je skartační lhůta stanovena právními předpisy. Při stanovení skartační lhůty a stanovení spouštěcí události musí původce dokumentu přihlížet nejen k ustanovení různých právních předpisů, ale je povinen zohlednit i otázku možného využití dokumentu pro budoucí vlastní činnost a brát ohled také na veřejný zájem.
23. V daném případě, kdy zákazová dopravní značka, na základě jejíhož porušení může být ukládána pokuta za přestupek podle zvláštních předpisů, je stále umístěna na veřejné komunikaci, je nepochybné, že stále existuje potřeba zachování podkladů k opatření obecné povahy, na základě kterých byla předmětná dopravní značka umístěna, a to zejména s ohledem na výše zmíněnou časovou neomezenost možnosti incidenčního přezkumu zákonnosti takového opatření obecné povahy. Pokud došlo ke skartaci podkladů k opatření obecné povahy, na základě kterých byla dopravní značka umístěna, ještě v době, kdy zákazová dopravní značka stále upravuje pravidla na předmětné komunikaci, znamená to, že původce tohoto opatření obecné povahy stanovil nesprávně spouštěcí událost, od které měl být počítán běh skartační lhůty. Důsledek této skutečnosti pak musí jít v případě nutnosti incidenčního přezkumu opatření obecné povahy plně k tíži původce předmětného opatření.
24. Za situace, kdy navrhovatel napadal zákonnost opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna předmětná dopravní značka, s poukazem na nedostatečné odůvodnění tohoto opatření a bylo shledáno, že na základě předmětné dopravní značky došlo k přímému zásahu do jeho práv, bylo na odpůrci jako původci předmětného opatření obecné povahy, aby soudu předložil toto opatření za účelem posouzení oprávněnosti námitky navrhovatele. Odpůrce

konstatoval, že předmětné opatření obecné povahy skartoval. K tomu musí soud poznamenat, že skutečnost, že hmotný nosič, na kterém bylo opatření obecné povahy zachyceno, byl skartován, neznamená, s přihlédnutím k tomu, že dopravní značka stále upravuje silniční provoz na dané komunikaci, že by skartací přestalo existovat předmětné opatření z právního hlediska. Nedošlo k jeho zrušení ani „překonání“ jiným opatřením obecné povahy.

25. V důsledku nesprávného jednání odpůrce (předčasné skartace) již hmotný nosič, na němž bylo zachyceno předmětné opatření obecné povahy, neexistuje. Soudu tak bylo znemožněno přezkoumat zákonost tohoto opatření a nezbývá mu než konstatovat, že předmětné opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek důvodů.
26. S ohledem na výše uvedené tedy soud výrokem I. přistoupil dle § 101d odst. 2 s. ř. s. ke zrušení napadeného opatření obecné povahy. Vzhledem k tomu, že soud nezpochybňuje důvody, které vedly odpůrce k místní úpravě silničního provozu (bezpečnost účastníků provozu, zajištění klidové charakteru prostoru pro pěší aktivity a odpočinek, realizace kulturních akcí a ochrana historické a architektonicky hodnotné části města), a považuje s ohledem na bezpečnost silničního provozu za velmi nežádoucí opakované změny místní úpravy silničního provozu, přistoupil k odložení účinnosti zrušení opatření obecné povahy, a to o 3 měsíce. V této lhůtě bude umožněno odpůrci, aby v případě potřeby upravil místní provoz tak, aby byl tento akt v souladu se zákonem, a aby mohl býti předmětem soudního přezkumu.
27. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Soud uložil procesně neúspěšnému odpůrci povinnost zaplatit navrhovateli do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení ve výši 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za návrh na zrušení opatření obecné povahy. Další náklady v tomto řízení soud navrhovateli nepřiznal (náklady právního zastoupení), neboť právní zástupce navrhovatele učinil úkony právní služby, za něž mu náleží náhrada v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 178 A 6/2025, ze kterého bylo toto řízení vyloučeno, a tyto úkony budou hodnoceny v rámci rozhodnutí o žalobě vedené pod původní spisovou značkou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. června 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.